

Zprávy a oznámení

Poděkování

I letos bych rád vyslovil své poděkování všem, kdo pomohli svými nápady, šikovnou rukou či osobní účastí k zdárnému průběhu mikulášské nadílky pro děti. Také jménem dětí děkuji za mikulášské balíčky, pořízené z finančního příspěvku manželů Ivy a Miroslava Trčkových.

Školení kněží

V úterý 12. prosince se zúčastním pravidelného vzdělávání mladých kněží na českobudějovickém biskupství. V tento den tudíž nebude v Rožmitále sloužena mše sv. Intenci za † Karlu Jirmanovou odsloužím v Č. Budějovicích.

Koncert v městském kostele

Základní umělecká škola Jakuba Jana Ryby si vás dovoluje pozvat na tradiční předvánoční koncert svých žáků, který se uskuteční ve čtvrtek 21. prosince od 16.30 hodin v městském kostele.

Adventní zpovídání

K přípravě na vánoční svátky patří i přijetí svátosti pokání. V adventě tudíž budu zpovídat půl hodiny před každou mší sv. a na požádání i po mši. Je možno si domluvit zpověď i na faře. Ve středu 20. 12. pak plánuji zpovědní den pro ty, kdo to dříve nestihli. Ke zpovědi bude možno přistoupit v městském kostele od 16.00 hod. Upozorňuji, že na Štědrý den a na Boží hod vánoční se zpovídat nebude.

Betlémské světlo

Skauti i letos přivezou z Ježíšova rodiště plamínek světla symbolizující radost a naději Vánoc. Do Rožmitála připutuje Betlémské světlo už v neděli 17.12. na vlakové nádraží ve 14.20 hod. V 15.00 hod. by pak mělo dorazit pod adventní strom na Náměstí. Později bude plamínek hořet na paškálu v kostele sv. Jana Nepomuckého i ve farním kostele Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále.

Duchovní správa přeje všem farníkům a čtenářům farního zpravodaje krásné prožití svátků lidské naděje, andělské ochrany a Boží velkorysé dobroty a štědrosti.

P. Ivo Prokop

Úmysly mší svatých od 11. do 24. prosince 2006

Ranní mše sv. R: Ne 8.15 hod. R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále
m: Čt 8.00 hod. m - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí

Večerní mše sv. M: Út, St, Pá, So 18.00 hod. M - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí

Po 11.12.	mše sv. není	Po 18.12.	mše sv. není
Út 12.12.	mše sv. není intenci za † Karlu Jirmanovou odsl. v Č. Budějovicích	Út 19.12.	Za Františku Kozlovou a její děti
St 13.12.	Za Karla Kozla a d. v o.	M	
M		St 20.12.	Za rod Bahenských, Wiesingerů,
Čt 14.12.	Za Mirka Roma, jeho rodiče a d. v o.	M	Pánků, Příbáňů, Kalinů a Stanfků
M		Čt 21.12.	Za vnuka
Pá 15.12.	Za rodiče Kulovaných a dceru Marii	m	
M		Pá 22.12.	Za † Ing. Ivana Hoyera
So 16.12.	Za Miloslava Muchnu a jeho rodiče	M	
M		So 23.11.	Na dobrý úmysl – volná intence
Ne 17.12.	Za farnosti	M	
R		Ne 24.12.	
		M 15.30 !	Za Emanuela Hajera a členy rodiny
		R 22.00 !	Za † Jakuba J. Rybu a jeho rodinu

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem
☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 20. 12. 2006. Redakce: P. Ivo Prokop, Ivana Hoyerová
V příspěvcích Z historie je doslovným citacím z farní kroniky ponechán jejich původní pravopis i styl. úprava.

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 21 Ročník III

10. prosince 2006

Proč jsou chrámy přeplněné?

Nevěříte? Opravdu si myslíte, že je u nás věřících málo? Tak pozorujte se mnou. Chrámů je dostatek a neznám ve svém okolí nikoho, kdo by se do chrámu netěšil. Celá rodina se ve svátečním oděvu vypraví v neděli do svého oblíbeného chrámu, aby tvořila společenství nejen s ostatními věřícími, ale hlavně se svým bohem. Návštěva chrámu dokonce v posledních letech nahradila rodinné výlety a procházky přírodou.

Pohyb lidí se okolo takového běžného chrámu zvyšuje, zvláště v těchto dnech. I nezájemně pozorovatel (je-li vůbec takový) zjišťuje, že se něco děje. Doprava v okolí chrámu je příčinou nejednoho infarktového stavu řidičů i chodců, věřící se radostně v mohutných proudech hrnou dovnitř, šťastný úsměv na tváři. Jedna obrovská bohoslužba je sloužena prakticky od rána do večera. Liturgie má svá pevná pravidla a neexistuje skoro nikdo, kdo by se jí nechtěl aktivně účastnit. Vnitřek chrámu je vyzdoben tak, aby věřící pod vlivem krásy výzdoby, barevných světél a podmanivé hudby zapomněli na své všední starosti a oddali se do vůle nejvyššího, plně se ponořili do jeho bytí a jasně poznali, co jim v jejich bídném životě schází a co všechno a v jak různých podobách mohou od něj získat. Ministranti a příslušující se vydávají do krajností, aby pro svého boha získali co nejvíce duší. Každému věřícímu, který jeví známky nejistoty, okamžitě vysvětlí, co potřebuje, aby byl dokonale šťastný. Pro děti, které ještě nechápou obsah věrouky svých rodičů, je zde připraven dětský koutek. Ani zde se ovšem děti neponechávají svému osudu, ale již od mala jsou jim předkládány v lákavém obalu všechny předměty, které budou pro život potřebovat.

Aby evangelizace přinesla co největší užitek, jsou liturgické texty rozesílány celoročně do všech domácností. Jednotlivé chrámy mezi sebou dokonce soutěží o to, kdo svým ovečkám poskytne lepší duchovní vedení. Za dlouholetou věrnost svému bohu získávají věřící při návštěvě chrámu různé výhody. Chrámy se také dělí podle toho, kolika věřícím jsou schopny osvětlit základní nauku své víry. Můžeme nalézt superchrámy, hyperchrámy nebo megachrámy. Slyšel-li jste někdo o gigachrámu, rád se nechám poučit.

Evangelizace funguje. Nutno konstatovat, že věřící jsou v posledních letech stále zbožnější a chápatější. Překonávají nemalé těžkosti a problémy, aby mohli svému bohu přinášet oběti. Celé rodiny se omezují, aby měl jejich bůh radost. Návštěva takového megachrámu je malá slavnost a plánuje se hodně dopředu.

Jenom jedno nechápu. Nikdy jsem tu neslyšel nahlas vyslovit jeho jméno. Jméno boha, kterému se slouží. Možná to věřícím nepřipadá důležité, možná chce zůstat sám bůh utajen. Možná, že nechce být pojmenován proto, že by ztratil svoji schopnost manipulovat miliardami lidí po celé planetě. Možná by se potom někteří jeho věřící rozpomněli, že existuje opravdový, reálný Bůh, jehož jméno je Láska. Přesto se odvážím pojmenovat boha, jehož chrámy a věrouka jsou popsány v tomto článku – je to mamon.

Karel Tomek

Vánoce v rožmitálských kostelích

neděle 24. prosince – Štědrý den

15.30 hod. – „malá půlnoční“

mše svatá v městském kostele sv. Jana Nepomuckého

22.00 hod. – vigilie

Pontifikální mši svatou ve farním kostele Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále obětovanou za Jakuba Jana Rybu spojenou se slavným provedením jeho České mše vánoční „Hej, mistře...“ a zpěvem koled na závěr slouží u příležitosti 210. výročí jejího vzniku Mons. Jiří Paďour, biskup českobudějovický

pondělí 25. prosince – Boží hod vánoční, slavnost Narození Páně

8.15 hod. – slavná mše svatá v kostele Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále se zpěvem koled na závěr

úterý 26. prosince – svátek sv. Štěpána

8.15 hod. – mše svatá v kostele sv. Jana Nepomuckého se zpěvem koled na závěr

neděle 31. prosince – svátek sv. Rodiny

8.15 hod. – mše svatá ve farním kostele Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále s obnovou manželských slibů a poděkováním za uplynulý rok.

pondělí 1. ledna 2007 – slavnost Matky Boží Panny Marie

8.15 hod. – mše svatá ve farním kostele Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále

sobota 6. ledna – slavnost Zjevení Páně, sv. Tří králů

18.00 hod. – mše svatá v kostele sv. Jana Nepomuckého na Náměstí, žehnutí tříkrálové vody, křídý a kadidla

neděle 7. ledna – svátek Křtu Páně, konec vánočního období

8.15 hod. – mše svatá ve farním kostele Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále

Pozvánka

na tradiční provedení **České mše vánoční „Hej, mistře“ Jakuba Jana Ryby** v roce 210. výročí jejího vzniku, v podání zpěváků a hudebníků z Rožmitála a okolí

24. prosince 2006

na Štědrý den ve 22.00 hod. v kostele Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále při mši svaté obětované za Jakuba Jana Rybu Pontifikální mši sv. slouží u příležitosti 210. výročí vzniku díla českobudějovický biskup Mons. Jiří Paďour. Jediné a jedinečné provedení Rybovy České mše vánoční na původních varhanách, za nimiž autor sedával jako starorožmitálský regenschori v letech 1788–1815. Pravděpodobně právě zde byla tato skladba provedena poprvé v roce svého vzniku.

26. prosince 2006

na svátek sv. Štěpána v 17.00 hod. v městském kostele sv. Jana Nepomuckého v Rožmitále beze mše svaté jako duchovní koncert se zpěvem koled na závěr

1. ledna 2007

na Nový rok ve 14.00 hod. v kostele sv. Maří Magdalény v Bohutíně při mši svaté Nový rok se provedením nejslavnějšího Rybova díla již tradičně oslavuje v obci na půli cesty mezi Rožmitálem a Příbramí.

7. ledna 2007

na svátek Křtu Páně v 9.45 hod. při mši svaté u sv. Jakuba v Nepomuku u Plzně Provedení skladby v rodném městě Rybova otce se v místě, kde Ryba prožil dětství, uskutečňuje v samotném závěru vánočního období.

Z historie 45. část – P. František Roubík (2.)

Prvním problémem, se kterým se musel nový farář vypořádat, se stala náročná správa farního hospodářství. Až dosud byl každý farář nejen správcem duchovním, ale i hospodářským. A to se novému duchovnímu jevilo jako velice obtížné. Píše k tomu na str. 126 farní kroniky: „Novému faráři jako bývalému kaplanu bylo povědomo, že držení hospodářství farního při obtížích rozsáhlé duchovní správy spojeno jest s velkými starostmi. Proto vážně a opravdově měl v úmyslu veškeré pozemky i hospodářské budovy pronajmouti. Na inserát v „Národní Politice“ uveřejněný podalo nabídky 27 uchazečů. Nabízelí však nájemné ve velmi nízké ceně. Mimo to zdejší hospodáři a známí farářovi příznivci tomuto předkládali, že nájemce s čeledí na faře by místa neměl, že by farář za takových poměrů na faře byl osobou trpěnou ba vedlejší, a že vůbec na zdejší faře všickni předchůdci hospodářství drželi a držeti musili. Vida tedy farář nezbytl, pustil se s chutí do zavádění hospodářství. Od administrátora koupil obilí k setí a na živobytí, píci a slámu, koupil pár koní a 2 páry volů, krávy, celkem 15 kusů hovězího dobytka, zjednal chasu, kupoval vagony vápna, dělal komposty z různých zásob země na stráních mezi polmi a lukami a po zasetí ozimu a sklizni malého množství otavy celý podzim a celou suchou zimu byl se všemi potahy na lukách. Louky dal všechny zyláčeti, zastaralé krtiny a kopečky na nich srovnati, nové strouhy vyčistiti, nové strouhy na vlhkých místech vyrýpati, hráz mezi loukou Bříveckou a Markem, zbytek to bývalého farského rybníka, rozkopati. Na pole také několik vagonů vápna přivezl. Při začátcích hospodaření platné služby faráři prokázal věrný služebník na faře Jan Bacík, který již přes 20 let na faře sloužil a k novému faráři přešel i s farou jako živý inventář, hodně pamatoval, kde jaké obilí bylo a kde a jak se hnojilo. Dá se souditi, že farář pro mnohé náklady v hospodářství značně se zadlužil. Soudil však, že takové pozemky mají dáti se do pořádku, aby něco nesly, a doufal, že přičinění to přinese brzy nebo později své ovoce.“

Jak vidno, měl nový farář práce až nad hlavu. A přesto nezapomínal na prosté potřeby svých oveček. Jako zdejší bývalý kaplan věděl, co změnit, zlepšit, co předělat. Jak se ona doba podobá té naší, pochopíme hned z následujícího odstavce.

„První předmět, který nový farář v kostele farním pořídil, byl lýkový či kokosový koberec, kterým pokryta byla veškerá plocha kamenné dlažby ve farním kostele, aby lid od listopadu až do polovice května měl pobyt v kostele usnadněný. V letních měsících jsou koberce uloženy vyprášené ve faře a jsou od k. a. patronátního úřadu proti požáru pojištěny. Byly objednány od firmy Ferdinand Sázkavský na Král. Vinohradech, Havlíčkova tř. a cena jejich byla celkem 850 Korun. Zaplacený z milodarů a sbírek kostelních.“ Tyto koberce se ve farním kostele používaly ještě zcela nedávno. Ovšem vzhledem k jejich věku už skutečně dosluhovaly. Nám teď zbývá pořídit koberec do pravé boční lodi, aby, řečeno slovy P. Roubíka, „měli pobyt v kostele usnadněný“ i dnešní farníci.

P. Roubíkovi zřejmě hodně záleželo na praktičnosti prostoru kostela i jeho okolí. Proto k tomu podnikl i následující kroky. „Na podzim téhož roku 1912 odstraněna dřevěná spouchlá předsíň před hlavními dveřmi farního kostela a zadána práce nových venkovních dveří truhláři Antonínu Vimrovi v Rožmitále. Kamenné veřeje těchto dveří zadány kameníku Habadovi, zámečnická práce na nich mistru Štěpánovi. Prostora mezi kostelem a hřbitovem před hlavními dveřmi byla nerovná, hrbolatá, kamenné schody vedly do kostela a zase dolů směrem ke hřbitovu a k faře. Průvody pohřební s mrtvolami musily konati tuto neschůdnou cestu tam a zpět a zvláště zimního času při náledí byly cesty ty dosti nebezpečné. Prostora tato byla srovnána a od věže a dveří kostelních k silnici pozvolna snížena. Místo toto velmi získalo a nabylo tvářnosti rovné prostory jakoby náměstí. Přebytná země ze starého hřbitova (zrušeného r. 1854 – pozn.) od kostela odvezena na nový hřbitov a uloženy v ní kosti při kopání na starém hřbitově nalezené. Práci tuto provedl dovedně prostý dělník, v pracech těchto odborník, Ignác Chloupek ze Starého Rožmitála. Polovici nákladu s tím spojeného zaplatila Jeho Eminence, polovici farář z ořer kostelních.“

Nebylo to tehdy naposledy, kdy bylo zasaženo do původních hrobů starého hřbitova rozkládajícího se v těsné blízkosti kostela, avšak jistě se tehdy s ostatky našich předků zacházelo důstojně. Podstatně větší a dodnes neomluvitelný zásah, při němž byl kvůli rozšíření silnice v 50. letech 20. století ubrán svah pod samotným kostelem, ukázal, jak se tato nechalně proslulá doba chovala k ostatkům zemřelých. Kosterní pozůstatky vyčnívající z odkrytých částí původně pozvolného svahu, zachycené na mnoha fotografiích, jsou toho žalujícím důkazem.

(Pokračování příště)

Ivana Hoyerová